

узрѣва и жълтий ѝ класъ клюма камъ земята; ако би да ѝ подържатъ оште неожънатата, ште окапе и Божията дарба ште иде напраздно. Оставяатъ косити и зиматъ сърпове. Да ти ѝ мило и драго да гледашъ жетварити, разредени по нивата и наведени до земята. Тии жънатъ високата рѣжъ и на редетъ на рѣкойки, които послѣ навързватъ на гиздави и голѣми сноше. Слѣдъ една двѣ недѣли, по нивата, дѣто до скоро се ѝ мюлѣнала висока рѣжъ, стоиетъ редове високи златни крѣстци.

Оште се прибира рѣжъта, и дошло врѣме да се жъне и жълтата пшеница, ѝчмень и овесъ. Врѣме дохожда да се скуби и ленътъ; той се вече мюлѣе цѣлъ. Слѣдъ него узрѣва и конопльтъ. Настава врѣме и за барабойтъ. А табълкити вече капетъ въ трѣвата. Всичко бърза, всичко узрѣва; всичко трѣбова да се прибере съ врѣме, дору и най-голѣмий лѣтенъ день не стига!

Люде ти късно се връштатъ вечеръ отъ работа. Тии са много уморени, нѣ весели пѣсни се чуятъ надалечъ по вечерната заря. Утрина, прѣди сльнце, селанетѣ се залаветъ пакъ за работа; а пакъ сльнце то лѣтъ много рано изгрѣва.

5. А зашто ѝ толкова весело на селанинтъ лѣтъ, кога той има толкова много работа? та че работа тежка! Не ѝ лесна работа да се маха цѣлъ день съ тежка коса и да се коси буйна трѣва; на не ѝ само то, а иска оште и силенне и търпѣние. Не ѝ лесно да стои човѣкъ подъ силний сльнчевъ некъ, наведенъ и испотенъ виръ-вода отъ горештина и отъ работа. Ъа гледайте, горката селанка какъ бърше съ почърнѣли ти си рѣцъ ѝдри капки потъ отъ изгорѣлото ѝ лице. Тя нѣма врѣме и да нахрани горкото си дѣтенце, ако и да ѝ то при неѣ на нивата въ люлка, окачена подъ сѣнка. Малката сестрица на това дѣтенце ѝ оште дѣте, и скоро ѝ проходила, на и тя сега има работа: съ захабена и съдрана ризица ѝ сѣднала близу до люлката и се мѣчи да залъгова расплаканото си братче.

Нѣ зашто ѝ толкова весель селанинтъ лѣтъ, кога има толкова си много работа? Не, това си има много причини! *Първо*, селанинтъ отъ работа се не бои, зашто то той ѝ по-расель въ работа. *Второ*, той знае, че лѣтната работа го храни цѣла година и че трѣбова да се ползовами отъ *благодатьта*, што ни дава Господъ; друго-яче може да се остане и безъ хлѣбъ. *Третте*, селанинтъ знае, че отъ работата му